

اجتماع اربعین سیاست ولایی زینب(س)

اولین شکوفه‌های عاشورایی در اربعین شکفته شد. اولین جوشش‌های چشمه‌ی جوشان محبت حسینی که شط همیشه جاری زیارت را در طول این قرن‌ها به راه انداخته است - در اربعین پدید آمد. مغناطیس پُر جاذبه‌ی حسینی، اولین دل‌ها را در اربعین به سوی خود جذب کرد. (۸۵/۱۱)

زیارت اربعین، گویای فلسفه قیام عاشورا

در زیارتی از زیارت‌های امام حسین (ع) که در روز اربعین خوانده می‌شود، جمله‌ی بسیار پرمعنا وجود دارد و آن، این است: «و بذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهاله». فلسفه‌ی فداکاری حسین بن علی (ع) در این جمله گنجانده شده است. زایر به خدای متعال عرض میکند که این بنده‌ی تو خون خود را نثار کرد، تا مردم را از جهالت نجات بدهد... چه کسی میتواند این دست نجات را به سوی بشریت دراز کند؟ آن کسانی که چسبیده‌ی به مطامع و هوسها و شهوات باشند، نمیتوانند؛ چون خودشان گمراهند... آن کسی میتواند بشر را نجات بدهد، که دارای گذشت باشد؛ بتواند ایثار کند و از شهوات بگذرد؛ از منیت و خودپرستی و خودخواهی و حرص و هوی و حسد و بخل و بقیه‌ی گرفتاری‌هایی که معمولاً انسان دارد، بیرون بیاید... (۶۹/۶/۲۱)

اجتماع ما، مایه شرف و آبروی اسلام

اگر ملت‌های کشورهای اسلامی در همه‌ی این منطقه‌ی وسیع... نه در جزئیات، بلکه [در جهت گیری‌های کلی با یکدیگر همراه باشند، دنیای اسلام به اوج ترقی و تعالی خواهد رسید... همین قدر که ما ولو در اظهاراتمان کنار یکدیگر قرار بگیریم، عظمت میبخشد به دنیای اسلام؛ عظمت میبخشد به شخصیت امت اسلامی. هر جا نمونه‌هایی از این اجتماع را ما مشاهده کردیم، ولو تن‌ها، جسمها در کنار هم قرار گرفتند، دیدیم انعکاس آن در دنیا مایه‌ی شرف و آبروی اسلام و مسلمین شد؛ مایه‌ی آبروی پیغمبر شد... امسال شما ملاحظه کردید در اربعین حسینی میلیون‌ها انسان در کنار هم قرار گرفتند؛ خود این حرکت عظیم یک جمعی از مسلمانها - البته مخصوص شیعه نبود، سنی‌ها هم بودند - که در دنیا انعکاس پیدا کرد، تعظیم کردند؛ تجلیل کردند؛ آن را بزرگ‌ترین گردهمایی عالم به حساب آوردند؛ چه کسانی؟ آنها‌یی که دارند مسائل اسلامی را رصد میکنند. (۹۳/۱۰/۱۹)

فضیلت ناشناخته مردم عراق

هنوز به درستی عمق میهمان نوازی و کرم مردم عراق شناخته نشده است

حضرت آیت... العظمی خامنه‌ای در دیدار با نخست وزیر کشور عراق میهمان نوازی و کرم در استقبال از زائران اربعین حسینی را یکی دیگر از صفات ممتاز مردم عراق دانستند و افزودند: این رفتار عاشقانه‌ی معنوی در دنیای امروز مادی بسیار مهم و قابل توجه است و هنوز به درستی عمق این فضیلت مردم عراق شناخته نشده است.

۹۴/۳/۲۷

حادثه‌ی عجیبی بود حادثه‌ی امسال اربعین کربلا

... من همین جا مناسب میدانم و لازم میدانم به مناسبت یاد از آن اجتماع عظیم، از دولت عراق، ملت عراق، عشاير عراق که در این آزمون بسیار مهم فداکاری کردند، خدمت کردند، کرم و بزرگواری نشان دادند، تشکر کنم. حادثه‌ی عجیبی بود حادثه‌ی امسال اربعین کربلا. این راه را دشمنان اسلام و دشمنان اهل بیت به خیال خود مسدود کرده بودند. ببینید چه حرکت عظیمی اتفاق افتاد؛ وقتی حتی جسم‌ها در کنار هم قرار میگیرند، این جور انعکاس پیدا میکند. اگر ما باهم باشیم، کشورهای اسلامی، ملت‌های مسلمان - سنی و شیعه و فرق مختلف تستن و تشیع - با یکدیگر دلپایان صاف باشند، نسبت به یکدیگر سوءظن نداشته باشند، سوءنیت نداشته باشند، به یکدیگر اهانت نکنند، ببینید در دنیا چه اتفاقی خواهد افتاد؛ چه عزتی برای اسلام درست خواهد شد؛ وحدت؛ وحدت.

۹۴/۱۰/۱۹

ویژه نامه اربعین

حکایت

KHAMENEI.IR

نشریه جامعه مؤمن و انقلابی

۱۴ صفر ۱۴۳۷

مشکون

پیامک: @رایانامه

Khat@khamenei.ir

کانال تلگرام: @

Telegram.me/KhatteHezbollah

پیامک: ۱۰۰۱۰۲۸

دورنگار: ۰۲۱-۶۶۹۷۷۳۲۸

دورنگار: ۰۲۱-۶۶۹۷۷۳۲۸

دورنگار: ۰۲۱-۶۶۹۷۷۳۲۸

ایستادگی افتخار آمیز بر سر حرف حق

امام حسین (ع) باید تا ابد به عنوان پرچم حق باقی بماند... یک وقت کسی حرفی را میزند، حرف را زده و مقصود را گفته است، اما پای آن حرف نمی‌ایستد و عقب‌نشینی میکند؛ این دیگر نمیتواند افتخار کند. افتخار متعلق به آن انسان، ملت و جماعتی است که پای حرفشان بایستد و نگذارند پرچمی را که آنها بلند کرده‌اند، توفانها از بیمن ببرد و بخواباند. امام حسین (ع) این پرچم را محکم نگه داشت و تا پای شهادت عزیزان و اسارت حرم شریفش ایستاد. عزت و افتخار در بُعد یک حرکت انقلابی این است. (۸۱/۱/۹)

۶۰ سال فراق

اولین زیارت

... اولین باری که رهبر انقلاب به زیارت کربلای معلی رفتند بر میگردد به سال ۱۳۲۵ شمسی و زمانی که حدود ۷ سال داشته‌اند: «پدرم می‌خواست برود مکه. بنا بود ما را ببرد عتبات، بگذارد، خودش برود مکه و برگردد. اما نتوانست گذرنامه‌اش را درست کند. گذرنامه عتبات را هم نتوانست بگیرد. شمه‌ای سختی گذراندیم... در بصره گمان می‌کردیم که دیگر تقریباً از خطر جسته‌ایم. منزل یکی از علمای آنجا وارد شدیم. یکی دو روز آنجا ماندیم. بعد بلیت گرفتند. رفتیم نجف. چند ماهی نجف بودیم. کربلا بودیم. کاملیم و سامر بودیم...»

آخرین دیدار

سفر دیگر ایشان به عتبات عالیات در حدود ۱۸ سالگی انجام گرفته است. در سال ۱۳۳۶، حدود ۵۸ سال پیش، به همراه مادر و برادر و تعدادی از بستگان برای دیدار با خویشاوندانی که ساکن نجف بوده‌اند عازم عراق میشوند. در شهر نجف در درس علما و مدرسان حوزه علمیه نجف حضور می‌یابند ولی به دلیل عدم اجازه پدر پس از حدود دو ماه به مشهد باز میگردند. محرم سال ۱۳۴۷ بار دیگر ایشان قصد زیارت کربلا میکنند... اداره گذرنامه در خواست او را به ساواک فرستاد و برای صدور گذرنامه از آن سازمان استعلام کرد. پاسخ داده شده بسیار طبیعی بود: «مشاور الیه... از هر فرصتی برای تحریک مردم استفاده می‌نماید و پای بند به هیچ اصول و همچنین تعهدات خود نمی‌باشد. در صورت تصویب با عزم و بی‌معتوبی به عراق مخالفت شود.» و شد. این ممنوعیت خروج از کشور تا زمان پیروزی انقلاب باقی بود. پس از پیروزی انقلاب نیز تاکنون فرصتی برای زیارت کربلای معلی برای ایشان فراهم نشده است. (منبع: کتاب شرح اسم)

